Stadskerk Nijmegen (OCP), 31 maart 2024, Paasmorgen,
voorganger: Ton Bun, marist

[1e lezing: Jesaja 25,6-9] (Nieuwe Bijbelvertaling)
6 Op deze berg richt de HEER van de hemelse machten
voor alle volken een feestmaal aan:
uitgelezen gerechten en belegen wijnen,
een feestmaal rijk aan merg en vet,
met pure, rijpe wijnen.
7 Op deze berg vernietigt hij het waas
dat alle volken het zicht beneemt,
de sluier waarmee alle volken omhuld zijn.
8 Voor altijd doet hij de dood teniet.
God, de HEER, wist de tranen van elk gezicht,
de smaad van zijn volk neemt hij van de aarde weg
– de HEER heeft gesproken.
9 Op die dag zal men zeggen: 'Hij is onze God!
Hij was onze hoop: hij zou ons redden.
Hij is de HEER, hij was onze hoop.
Juich en wees blij: hij heeft ons gered!'

[Epistel: Kolossenzen 3,1-4] (Nieuwe Bijbelvertaling)
1 Als u nu met Christus uit de dood bent opgewekt, streef dan naar wat boven is, waar Christus zit aan de rechterhand van God. 2 Richt u op wat boven is, niet op wat op aarde is. 3 U bent immers gestorven, en uw leven ligt met Christus verborgen in God. 4 En wanneer Christus, uw leven, verschijnt, zult ook u, samen met hem, in luister verschijnen.

[Evangelie: Johannes 20,1-18] (Nieuwe Bijbelvertaling)
1 Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria uit Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen van de opening van het graf was weggehaald. 2 Ze liep snel terug naar Simon Petrus en de andere leerling, van wie Jezus veel hield, en zei: 'Ze hebben de Heer uit het graf weggehaald en we weten niet waar ze hem nu neergelegd hebben.' 3 Petrus en de andere leerling gingen op weg naar het graf. 4 Ze liepen beiden snel, maar de andere leerling rende vooruit, sneller dan Petrus, en kwam als eerste bij het graf. 5 Hij boog zich voorover en zag de linnen doeken liggen, maar hij ging niet naar binnen. 6 Even later kwam Simon Petrus en hij ging het graf wel in. Ook hij zag de linnen doeken, 7 en hij zag dat de doek die Jezus' gezicht bedekt had niet bij de andere doeken lag, maar apart opgerold op een andere plek. 8 Toen ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf gekomen was, het graf in. Hij zag het en geloofde. 9 Want ze hadden uit de Schrift nog niet begrepen dat hij uit de dood moest opstaan. 10 De leerlingen gingen terug naar huis.
11 Maria stond nog bij het graf en huilde. Huilend boog ze zich naar het graf, 12 en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van

de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen. 13 ‘Waarom huil je?’ vroegen ze haar. Ze zei: ‘Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze hem hebben neergelegd.’ 14 Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. 15 ‘Waarom huil je?’ vroeg Jezus. ‘Wie zoek je?’ Maria dacht dat het de tuinman was en zei: ‘Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen.’ 16 Jezus zei tegen haar: ‘Maria!’ Ze draaide zich om en zei: ‘Rabboeni!’ (Dat betekent ‘meester’.) 17 ‘Houd me niet vast,’ zei Jezus. ‘Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Ga naar mijn broeders en zusters en zeg tegen hen dat ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.’ 18 Maria uit Magdala ging naar de leerlingen en zei tegen hen: ‘Ik heb de Heer gezien!’ En ze vertelde alles wat hij tegen haar gezegd had.

[overweging:]
Geliefde zusters en broeders,

Maria van Magdala staat voor een groot raadsel. Waar is haar zo geliefde Jezus toch gebleven. Een dag tevoren stond zij samen met de moeder van Jezus en de geliefde leerling onder het kruis. Zij wilde bij Jezus zijn. Zij had hem zien sterven. Maria van Magdala wist zich door Jezus gezien en gekend. Hij had haar bevrijd van duivelse stemmen. Zij geloofde in Hem. Zij behoorde tot de kring van leerlingen. Bij het kruis was Petrus al lang en breed uit het zicht verdwenen. Hij wilde niet langer gerekend worden tot die kring rond Jezus bang om ook zelf opgepakt te worden.

Het laat Maria van Magdala niet los. Zij moet naar zijn graf. Zij wil bij hem zijn en bij hem blijven. Voordat het ook maar iemand kan zien ,nog voor zonsopkomst gaat zij naar het graf. Zij ziet de steen voor de ingang van het graf weggerold. Het eerste wat bij haar opkomt is dat haar geliefde door andere mensen is weggehaald. Waar is hij nu in Godsnaam te vinden. Waar is hij gebleven. In aller haast haalt zij er twee getuigen bij. De geliefde leerling van Jezus en Petrus. Op verzoek van Maria van Magdala schaart ook Petrus zich weer in het gezelschap van de leerlingen. Ook zij staan versteld van wat zij zien. Het lichaam van Jezus is er niet. Enkel een paar linnendoeken waarin ze Jezus gelegd hadden in het graf. Ook al is de geliefde leerling het eerst bij het graf. Hij ziet niet anders dan wat Maria van Magdala gezien heeft. Petrus gaat wel het graf in. Het raadsel lijkt alleen maar groter te worden als hij een linnendoek opgerold ziet liggen aan het hoofdeinde. Dat zou er op kunnen wijzen dat anderen Jezus weggehaald hebben en het hoofddoek opgerold hebben achter gelaten.

De evangelist vertelt ons dat de geliefde leerling het graf binnen ging. Hij zag en geloofde zonder verder aan te geven wat deze geliefde leerling nu werkelijk gezien heeft . Waren zij al werkelijk tot geloof gekomen dat Jezus uit de doden zou verrijzen. De twee leerlingen gaan eenvoudig weer terug naar huis. Zij hebben nog niet de link kunnen maken met wat al eerder in de Schriften werd aangeduid. De twee leerlingen gaan met de leegte van het graf terug naar huis.
Maria van Magdala neemt er geen genoegen mee. Het is haar vurige wens haar geliefde

Jezus terug te vinden. Zij kan niet anders dan huilen om het intense gemis van haar geliefde. Zij mist Jezus zoals zovelen hun geliefde intens missen na overlijden. Het is alsof dan pas voelbaar wordt hoeveel je geliefde voor je betekende. Maria van Magdala kan hem niet los laten en blijft achter bij het graf.

Dan doet zich onverwachts en uit een totaal onbekende hoek iets verrassends voor. Ze kijkt het graf in en ziet twee engelachtige figuren in het wit gekleed die haar aanspreken. Het liefste wil zij horen en te weten komen waar ze Jezus hebben neergelegd. Als ze dat weet kan ze in elk geval Jezus daar gaan zoeken. De twee geven haar geen antwoord.

Ze keert zich om en dan ziet ze Jezus staan zonder te weten dat hij het is. Hij spreekt haar aan. Hij noemt haar bij haar naam. Hij is blijkbaar degene die haar kent en ziet staan. Op dat moment weet zij : Het is mijn meester. Zodra Maria van Magdala bij haar naam aangesproken wordt , weet zij dit is mijn geliefde Heer en Meester. Het is niet meer nodig nog verder te zoeken en te vragen. Haar vurig verlangen bij de haar Meester te zijn gaat nu in vervulling op het moment dat Hij haar aanspreekt. Hier is hij. Hij toont zich en spreekt haar aan. Hoezeer ook Maria van Magdala bij haar geliefde wil zijn vraagt Jezus haar Hem niet vast te houden. Laat mij gaan zegt Jezus tegen haar. In de vroege ochtend van de eerste dag toont Jezus zich als degene die de zending van de Vader in deze wereld heeft vervult. Hij vraagt Maria van Magdala nu aan de leerlingen te gaan vertellen dat haar Meester terug gaat naar de Vader. In de laatste dagen van zijn leven met zijn leerlingen heeft Jezus laten zien waartoe hij in deze wereld gekomen is. Hij heeft ons laten zien wat het betekent je de levenshouding eigen te maken van een dienstknecht. Je een dienende houding eigen maken is beschikbaar zijn de ander een dienst te bewijzen. Aan het begin van het laatste avondmaal waste Jezus de voeten van de leerlingen. Het was zijn voorbeeld van dienstbaarheid en een nederige houding aan te nemen ten opzichte van je naaste. Het is zijn goddelijke opdracht om Gods aangezicht onder ons te laten schijnen. Zo wil Hij ons bevrijden van ons gericht zijn op ons zelf, de voortdurende neiging om ons zelf in het middelpunt van de wereld te plaatsen.

Het Licht van de paasmorgen wekt onze gerichtheid naar boven. Zoek naar wat boven is. Laat je niet afleiden door de aardse genoegens en door wat voorbij gaat. Richt je op wat blijvend is. Met zijn verrijzenis wil Jezus ons meevoeren naar de goddelijke werkelijkheid die als een licht straalt over ons dagelijks leven. Blijf niet staren in de leegte van het graf, in de leegte van de dood.

Wat de twee leerlingen nog niet beseften brengt de verrijzenis van Jezus ons in contact met de oude woorden uit Jesaja. De Heer God vernietigt de dood en veegt de tranen van alle gezichten. Bij het herkennen van Jezus zullen de tranen van Maria van Magdala opgedroogd zijn. Het is onze God, de schepper van hemel en aarde , die met de opstanding van Jezus de dood heeft overwonnen. God heeft zijn Zoon uit de dood opgewekt om ook ons mee te voeren naar zijn Rijk van eeuwig Licht en vrede.

Het geeft ons de basis voor een hoopvolle toekomst. Donkere wolken en het donker van de nacht heeft God in de verrijzenis van zijn Zoon voorgoed doorbroken. De profeet Jesaja

schildert daarbij het prachtige visioen van een feestelijke maaltijd met uitgelezen gerechten en belegen wijnen. De overvloedige maaltijd weerspiegelt de heerlijkheid van Gods nabijheid onder ons. De verrezen Heer laat zich zien bij het noemen van je naam. Wie zich gekend en gezien weet zoals Maria van Magdala leeft in de nabijheid van de verrezen Christus. Pasen is het ultieme teken dat God zich voorgoed verbindt aan ons mensen. Hij opent voor ons de weg met uitzicht op eeuwig leven. Dat is onze vreugde van Pasen. Licht dat ons aanstoot in de morgen.

Ton Bun, ***ton.bun46@gmail.com***